

РЕШЕНИЕ

№ 7108

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 17.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4910** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на В. Г. Н. – К., чрез адв. А. П., срещу отказ № РИС23-ГР94-865-(1)/18.04.2023г. на длъжностно лице от администрацията на район „Искър“, Столична община, оправомощено със Заповед № РИС20-РД15-1544/09.10.2020г. на кмета на район „Искър“, с който е отказано издаването на удостоверение за наследници по заявление вх.№ РИС23-ГР94-865/11.04.2023г.

Жалбоподателката поддържа, че са налице материалноправните предпоставки за издаване на поисканото удостоверение тъй като е наследник по закон на посочените лица. Оспорва акта и като издаден в нарушение на изискванията за мотивираност. Прави искане за отмяна и връщане на преписката на администрацията за издаване на поисканото удостоверение.

Ответникът по жалбата - длъжностно лице от администрацията на район „Искър“, Столична община, подава писмен отговор, с който оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

От представените по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателката В. Г. Н. – К. е подала заявление вх.№ РИС23-ГР94-865/11.04.2023г. до СО район „Искър“, с което е поискала извършване на административна услуга – да ѝ бъде издадено удостоверение за наследници на М. В. В. като неин племенник, и на В. М. Г. като нейна леля.

В отговор е издадено обжалваното в настоящото производство писмо № РИС23-ГР94-865-(1)/18.04.2023г., с което молителката е уведомена, че съгласно чл.8, ал.4 от Закон за наследството тя не е наследник по закон на посочените лица. Те са наследени от лице, чието родство е от по-близка степен по съребрена линия спрямо нейното родство, с оглед на което тя няма право да се „сдобие с поисканите документи“. Отказът е подписан от секретар на район „Искър“ Столична община – оправомощено лице съгласно приложената Заповед № РИС20-РД15-1544/09.10.2020г. на кмета на район „Искър“, СО.

Към жалбата е представено удостоверение за наследници на Б. Г. В., издадено с изх.№ 1008/18.04.2023г. от СО район С.. Отражено е, че Б. В. е починала на 23.02.1994г. Отражено е, че В. М. Г. е нейна дъщеря и е починала на 02.07.2017г. (т.1 от удостоверението), а М. В. В. - т.1.1.1. (внук на В. Г., син на В. М. В.) е починал на 31.03.2023г. В това удостоверение, жалбоподателката В. Г. Н. – К. е под точка 2.3., като наследник (дъщеря) на Г. М. Н. (син на Б. В.) починал на 17.09.2006г.

В настоящото производство са приети като писмени доказателства удостоверения за наследници на посочените в заявлението на жалбоподателката лица.

В удостоверението за наследници на В. М. Г. е отразено, че е починала на 02.07.2017г., като е оставила един наследник по закон – В. М. В. – син, починал на 27.11.2012г. М. В. В. (по отношение на който жалбоподателката твърди да е наследник), е посочен в удостоверението под номер 1.1 като син на В. М. В.. Посочените наследници на М. В. В. са – К. С. В. (негова майка, починала на 01.01.2013г.), Д. С. Д. – негов брат (починал на 20.02.1990г.) и И. Б. Н. – дъщеря на Д. Д. и племенница на М. В.. Тези данни са потвърдени с приложените извлечения за родствени връзки до 6-та степен на В. М. Г. и на М. В. В., по данни от Национална база данни „Население“.

От тези данни, неоспорени от страните е видно, че жалбоподателката В. Г. Н. – К. е в следните родствени връзки с М. В. В. – дъщеря на брата на майката на бащата на М. В., която връзка я определя като негова роднина по съребрена линия от пета степен. И. Б. Н. от своя страна е дъщеря на брата на майката на М. В., което я определя като роднина по съребрена линия от четвърта степен.

Именно наличието на наследник по съребрена линия от по-близка степен (И. Б. Н. – четвърта степен) от степента на родство на жалбоподателката (пета степен) е мотивирало органа да откаже издаването на удостоверение за наследници, позовавайки се на разпоредбата на чл.8, ал.4 от Закон за наследството.

Въз основа на така събраните по делото доказателства, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу акт, с който се отказва предоставянето на поисканата административна услуга.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

В случая е поискана административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 ДР на Закон за администрацията, състояща се в издаването на удостоверение за наследници на починало лице по чл.9 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от Закон за гражданската регистрация, общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, който съгласно чл. 22, ал. 1 ЗГР се поддържа в електронен вид и формира НБД "Население".

Разпоредбата на чл.24, ал.2 от ЗГР предвижда, редът за издаване и образците на удостоверенията по ал. 1 да се утвърждават с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на правосъдието.

Съгласно чл.11, ал.1 от тази наредба - Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, за издаване на Удостоверение за наследници се подава искане по образец съгласно приложение № 2, в което заявителят вписва известните му данни за наследодателя и неговите наследници. Съгласно ал.2 от същата разпоредба, за определяне на наследниците по закон длъжностното лице прави пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние.

В конкретния случай жалбоподателката е поискала издаване на удостоверение за наследници на М. В. В. и на В. М. Г.. В изпълнение на правомощията си по чл.11, ал.2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г., длъжностното лице е извършило проверка в регистъра на населението по чл.22, ал.1 от ЗГР – приложените извлечения от данни в НБД „Население“. Именно от тази проверка се установява, че починалите лица имат наследник по сребрена линия от по-близка степен на родство от тази на жалбоподателката. При тези данни, на основание чл.8, ал.4 от ЗН, е отказано издаването на поисканото удостоверение.

Отказът е постановен от компетентен орган – оправомощено лице със заповед на кмета на СО район „Искър“, в съответствие със законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт. Длъжностното лице е посочило, както фактическите, така и правните основания за постановения отказ.

Съдът намира и, че при издаването му, са спазени материалноправните разпоредби. След като е сезиран с искане за издаване на удостоверение за наследници, задължение на административния орган е да извърши проверката по чл. 11, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. Видно от събраните по делото доказателства е, че такава проверка е извършена и органът е поставил отказа си въз основа на нея. Въз основа на данните от регистъра на населението, длъжностното лице е приело, че В. Г. Н. – К. не може да получи исканото удостоверение, тъй като не попада в кръга на наследниците по закон на М. В. В. и на В. М. Г., тъй като на основание чл.8, ал.4 от ЗН, по-близкият по степен роднина и низходящият на по-близък по степен, изключват по-далечния по степен, в случая жалбоподателката. След като по делото не се оспорват отразените обстоятелства в НБД „Население“ – списък на роднини на починалите лица, съответно фактите на настъпила смърт, административният орган следва да се съобрази със записванията в регистъра на населението и въз основа на тях да прецени дали следва да извърши поисканата административна услуга. След като е предприел извършването на предвидената по чл. 24 ЗГР и чл. 11, ал. 2 от Наредбата проверка, въз основа на която е направил извод, че В. Г. Н. – К. не е лице от кръга на наследниците по закон на М. В. В. и на В. М. Г., административният орган правилно е отказал да му издаде исканото удостоверение за наследници. Жалбоподателката не твърди, че е налице друго основание да ѝ бъде предоставено исканото удостоверение за наследници, различно от твърдението ѝ, че е наследник на посочените лица, с оглед на което и жалбата ѝ се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото право на разноски на основание чл.143, ал.3 АПК има ответникът, като следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. Г. Н. – К., срещу отказ № РИС23-ГР94-865-(1)/18.04.2023г. на длъжностно лице от администрацията на район „Искър“, Столична община да издаде удостоверение за наследници по заявление вх.№ РИС23-ГР94-865/11.04.2023г. ОСЪЖДА В. Г. Н. – К. с ЕГН [ЕГН] да заплати на основание чл.143, ал.3 АПК на Столична община сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: